

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ

پاسخ سوالات
سال ۱۳۸۵

جزء دهم:

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ج، آیه ۲۴ توبه. قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تُرَضُّوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي
سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه د، آیه ۷۹ توبه.

الذین: کسانی که / یلمزون: عیب جوئی می کنند / مطوع: با میل و رغبت اطاعت کننده، مشتاقانه
انفاق کننده / من المومنین: از مومنان.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه د، آیه ۶۰ توبه.

مساکین: بینوایان / عاملین علیها: عاملان جمع آوری زکات / مولفه قلوبهم: کسانی از دشمن که از
طریق احسان و هدایا دلشان به دست آمده و دلجویی شده اند

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه ب، آیه ۷۴ توبه.

هموا: قصد کردند (ماضی جمع غایب) / اب+ما: به آنچه / لم ینالوا: دست نیافتند (لم+ مضارع = ماضی
منفی ترجمه می گردد).

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ب، آیه ۹۲ توبه.

اعینهم: چشمانشان / تفیض: می ریزد، اشک می بارد / من: از / دمع: اشک.

پاسخ سؤالات
سال ۱۳۸۶

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه الف، آیه ۶۸ انفال. **لَوْ لَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ**

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه الف، ۶۱ انفال.

ان: اگر (حرف شرط) / جنحوا: تمایل کردند / سلم: صلح / اجنح: تمایل کن، بپذیر (فعل امر) /

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ب، آیه ۴۶ توبه.

با توجه به معنای تحت اللفظی آیه این گزینه صحیح است.

کره: ناخوش داشت / انبعث: بسیج شدن / ثبّط: باز داشت / اقعداوا: بنشینید / مع القاعدین: با کسانی که به جهاد نرفتند.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه الف، آیه ۲۳ توبه.

لاتتخذوا: نگیرید (فعل نهی) / اباؤکم: پدرانتان / اخوانکم: برادرانتان / اولیاء جمع ولی: سرپرستان / ان : اگر / استحبوا: ترجیح دادند.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه الف، آیه ۶۴ توبه.

یحذر: می پرهیزد (مضارع، مفرد مذکر غائب) / أن تنزل: که نازل شود (أن از حروف ناصبه + مضارع = مضارع التزامی) / علیهم: بر ضد آنها، بر علیه آنها.

پاسخ سوالات
سال ۱۳۸۷

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه د، آیه ۵۰ توبه.

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ج، آیه ۴۵ انفال.

اذا: زمانیکه / لقیم: برخوردید، ملاقات کردید / فئه: گروه / اثبتوا: استوار باشید، مقاومت کنید (فعل امر) / اذكروا: یاد کنید (فعل امر).

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه د، آیه ۷۹ توبه.

الذین: کسانی که / یلمزون: عیب جویی می کنند / مطوع: با میل و رغبت اطاعت کننده، مشتاقانه انفاق کننده / من المومنین: از مومنان.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه ج، آیه ۶۴ توبه.

یحذر: می پرهیزد (مضارع، مفرد مذکر غائب) / أن تنزل: که نازل شود (أن ناصبه + مضارع = مضارع التزامی) / علیهم: بر ضد آنها، بر علیه آنها.

پاسخ سوالات

سال ۱۳۸۸

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ج، آیه ۱۷۵ انفال. وَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَ أُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه الف، آیه ۴۷ انفال.

ولا تكونوا: و نباشید (فعل نهی) / ک+الذین: مانند کسانی که / خرجوا: خارج شدند /
بطر: سرمستی، نعمت زدگی و غرور / ارناء: ریا کردن.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ج، آیه ۳۸ توبه.

ما لكم: شما را چه شده؟ / اذا: هنگامیکه / قيل: گفته شد / انفروا: برای جهاد بیرون روید /
اثاقلتم: سنگین شدید، تنبلی کردید.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه د، آیه ۷۹ توبه.

الذین: کسانی که / یلمزون: عیب جوئی می کنند / مطّوع: با میل و رغبت اطاعت کننده، مشتاقانه
انفاق کننده / من المومنین: از مومنان.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ب، آیه ۸۲ توبه.

فلیضحکوا: پس باید بخندند (امر غائب) (لام امر پس از حرف عطف مانند حرف فاء ساکن می
گردد) / لیبکوا: باید گریه کنند / جزاء: سزای / بما كانوا یکسبون: به آنچه کسب کردند / قلیلا: اندک
/ کثیرا: بسیار.

پاسخ سوالات
سال ۱۳۸۹

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ج، آیه ۶۰ توبه. إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ج، آیه ۴۶ انفال.

اطيعوا: اطاعت کنید (فعل امر) / لا تنازع: کشمکش نکنید (فعل نهی) / فتفشلوا: که سست و ناتوان شوید / تذهب: برود.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ب، آیه ۷۱ انفال.

إن یریدوا: اگر بخواهند (إن از حروف شرط) / خانوا: خیانت کردند / امکن: تمکین داد.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه الف، آیه ۸ توبه.

کیف: چگونه / إن یراهوا: اگر پیروز و مسلط شوند (إن شرط به معنی اگر) / لا یرقب: مراقبت نمی کند (لا نفی) / ال: قرابت و خویشاوندی / ذمه: عهد، عهده که ضایع کردن آن مذمت دارد.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ب، آیه ۷۷ توبه.

با توجه به معنای تحت اللفظی آیه این گزینه صحیح است.

اعقبهم نفاقا فی قلوبهم: نفاق را در دلشان بر قرار ساخت / یلقون: ملاقات می کنند /

بما اخلفوا: به خاطر خلاف و پیمان شکنی که کردند / وعدوا: وعده دادند.

پاسخ سوالات

سال ۱۳۹۱

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ب. آیه ۶۴ انفال.

حسبک: تورا کافیسست / من اتبعک: کسانی که از تو پیروی کرده اند (من موصوله به معنای کسانی که).

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ج. آیه ۷۱ انفال.

ان یریدوا: اگر بخواهند (ان از حروف شرط به معنی اگر) (مضارع جمع غایب) / خیانتک: خیانت کنند به تو (ماضی جمع غایب) / قد خانوا: قطعاً خیانت کرده اند (قد از حروف تحقیق است) (قد + ماضی جهت تاکید می آید به معنی قطعاً) / امکن منهم: بر آنان مسلط کرد.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه د. آیه ۴۳ توبه.

عفا الله عنک: خدا تو را بخشید / لم: برای چه / اذنت: اجازه دادی (ماضی مفرد مخاطب) / حتی یتبین: تا اینکه روشن شود (حتی از حروف ناصبه + مضارع = مضارع التزامی) (حتی که بر سر اسم بیاید از حروف ناصبه نیست) / صدقوا: راست گفتند (ماضی جمع غایب) / تعلم: بشناسی (مضارع مفرد مخاطب) / کذبین: دروغ گویان.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه د. آیه ۵۶ توبه.

یحلفون: قسم یاد می کنند (مضارع جمع غایب) / انهم: قطعاً آنان (ان + هم) / لمنکم: از شمایند / وما هم منکم: در حالیکه از شما نیستند (واو حالیه) (ما نافیه) / یفرقون: می ترسند.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ب. آیه ۶۵ انفال.

ان یکن: اگر باشند (ان از ادات شرط به معنی اگر) / عشرون: بیست / یغلبوا: پیروز می شوند (مضارع جمع غایب) / مائتین: دویست. یا ایها النبی حرض المؤمنین علی القتال ان یکن منکم عشرون صابرون یغلبوا مائتین و ان یکن منکم مائتة یغلبوا ألفاً من الذین کفروا بانهم قوم لا یفقهون

پاسخ سوالات

سال ۱۳۹۲

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ب. آیه ۵۹ انفال.

لا يحسبن: هرگز نپندارند (لا نافية) (مضارع جمع غایب) / كفروا: کافر شدند / سبقوا: پیشی گرفته اند.

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ب. آیه ۵ توبه.

فان تابوا: پس اگر توبه کردند (ان از ادات شرط به معنی اگر) (ماضی جمع غایب) / اقاموا: برپا داشتند / اتوا: دادند / خلوا سبيلهم: راهشان را باز کنید (فعل امر جمع).

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ب. آیه ۴۰ توبه.

کلمه: کلام / علیا: برترین.

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه د. آیه ۹۱ توبه.

ما على المحسنين: نیست بر نیکوکاران (ما نافية) / سبيل: راه (برای عتاب).

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ب. آیه ۵۲ و ۵۴ انفال.

کذاب: مانند شیوه (رفتار).

كذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۵۲) ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (۵۳) **كذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ** وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ اعْرِفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَ كُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ (۵۴)

پاسخ سؤالات
سال ۱۳۹۳

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه یک. آیه ۵۲ الانفال.

كَفَرُوا: انکار کردند (فعل ماضی؛ جمع مذکر غایب) / بِآيَاتِ اللَّهِ: آیات خدا / فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ: خدا کیفر داد آن ها را (فعل اخذ: مفرد مذکر غایب؛ ماضی) / بِذُنُوبِهِمْ: به گناهانشان.

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه یک. آیه ۶۷ الانفال.

تُرِيدُونَ: می خواهید (فعل مضارع، جمع مذکر مخاطب) / عَرَضَ الدُّنْيَا: متاع ناپایدار دنیا / وَاللَّهُ: و خداوند / يُرِيدُ: می خواهد (فعل مضارع، مفرد مذکر غایب) / الْآخِرَةَ: دیگر.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه دو. آیه ۱۵ التوبه.

وَيَتُوبُ: و می پذیرد (فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / اللَّهُ: خدا (فاعل) / عَلَى مَنْ: هرکس را / يَشَاءُ: بخواهد (فعل مضارع مفرد مذکر غایب).

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه دو. آیه ۶۲ التوبه.

يُخْلِفُونَ: قسم می خورند (فعل مضارع جمع مذکر غایب) / بِاللَّهِ: به خدا / لَكُمْ: برای شما / لِيَرْضَوْكُمْ: تا راضی سازند شما را (فعل يرضوا: فعل مضارع جمع مذکر غایب).

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه دو. آیه ۴۲ الانفال.

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
وَلَسَكِنَّ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنِهِ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنِهِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ.

پاسخ سوالات

سال ۱۳۹۴

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه یک. آیه ۵۹ التوبه.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ. (۵۸)
وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ. (۵۹)

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه یک. آیه ۱۲ التوبه.

فَقَاتِلُوا: پس بیکار کنید (فعل امر، جمع مخاطب) / أَيْمَّةَ الْكُفْرِ: پیشوایان کفر (ائمہ جمع امام به معنای پیشوا) / إِنَّهُمْ: به خاطر این که آنان / لَا أَيْمَانَ لَهُمْ: آنان اهل پیمان و عهدی نیستند.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه دو. آیه ۱۵ التوبه.

وَيَتُوبُ: و می پذیرد (فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / اللَّهُ: خدا (فاعل) / عَلَيَّ مَنْ: هر کس را که / يَشَاءُ: بخواهد و شایسته بداند (فعل مضارع مفرد مذکر غایب).

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه دو. آیه ۳۰ التوبه.

ذَلِكَ قَوْلُهُمْ: آن سخن ایشان است / بِأَفْوَاهِهِمْ: با زبانشان.

گزینه ۳ به دلیل این که ضمیر هم در کلمه بافواههم ترجمه نشده است نادرست است.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ۴. آیه ۷۰ التوبه.

أَتَتْهُمْ: آوردند برای ایشان (فعل ماضی جمع مذکر غایب) / رُسُلُهُمْ: پیامبران ایشان / بِالْبَيِّنَاتِ: دلایل روشن.

پاسخ سوالات

سال ۱۳۹۵

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ۲. آیه ۷۰ التوبه.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ۴. آیه ۴۲ و ۴۴ الانفال .

لِيَقْضِيَ: باید تحقق یابد (ل + فعل مضارع مفرد مذکر غایب: بر وقوع قطعی فعل دلالت دارد). /
اللَّهُ: خدا (فاعل جمله) / أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا: کاری که شدنی بود.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ۴. آیه ۱۳ التوبه.

أَلَا تَقَاتِلُونَ: آیا شما نمی جنگید (فعل مضارع جمع مخاطب) (أ از حروف استفهام به معنی آیا) (لا نفی) / قَوْمًا: قومی / نَكْتُوْا: شکستند (فعل ماضی جمع مذکر غایب) / أَيَّمَانَهُمْ: پیمان هایشان (مفعول به).

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه سه. آیه ۳۹ التوبه.

إِلَّا تَنْفِرُوا: اگر برای جهاد بیرون نروید (إِلَّا = إن حرف شرط + لا) (فعل مضارع جمع مخاطب) /
يُعَذِّبْكُمْ: عذاب می دهد شما را (فعل مضارع مفرد غایب که فاعل آن خداست) / عَذَابًا أَلِيمًا:
عذاب دردناکی.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ۲. آیه ۷۴ التوبه.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ: به خدا سوگند می خورند (مضارع جمع غایب) / مَا قَالُوا: آنچه گفتند (فعل ماضی، جمع مذکر غایب) / وَلَقَدْ: و به تحقیق / قَالُوا: گفتند (فعل ماضی جمع مذکر غایب) / كَلِمَةَ الْكُفْرِ:
سخن کفر آمیز.

پاسخ سوالات

سال ۱۳۹۶

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ۱. آیه ۸۳ التوبه. **فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلاً وَلْيَبْكُوا كَثِيراً** جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۲). فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ. (۸۳)

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه ۱. آیه ۴۳ الانفال. وَلَوْ: و اگر (حرف شرط) / أَرَاكُمُ كَثِيراً: ایشان را به تو بسیار نشان می داد (فعل آری: فعل ماضی مفرد مذکر غایب + ضمیر مفرد مخاطب "ک" + ضمیر جمع مذکر غایب "هم") / لَفَشِلْتُمْ: قطعاً سست می شدید / وَكُنْتُمْ تَنَازَعْتُمْ: و قطعاً نزاع و اختلاف می کردید / فِي الْأَمْرِ: در کار.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه ۴. آیه ۵۷ الانفال. فَإِمَّا: ف + ان + ما: پس اگر / تَتَّقَنَّهُمْ: تتقنن: حتما دست می یابی (فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب همراه با نون تأکید + هم: ایشان / فِي الْحَرْبِ: در جنگ / فَشَرِدْ بِهِمْ: پس پراکنده ساز ایشان را (شرد: فعل امر) / مِّنْ: کسانی / خَلْفَهُمْ: پشت سر ایشان. **در واقع آیه اشاره دارد که کسانی را که به آن ها دست می یابی پراکنده ساز تا آن هایی که پشت سرشان هستند پراکنده شوند. که نزدیک ترین ترجمه گزینه ۴ است.**

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه ۲. آیه ۴۲ التوبه. لَوْ كَانَ: اگر بود (لو به معنای اگر از حروف شرطیه / كان: فعل ماضی مفرد مذکر غایب) / عَرَضًا قَرِيبًا: متاع دنیوی و در دسترس / وَسَفَرًا قَاصِدًا: سفری کوتاه / لَا تَبْعُوكَ: پیروی می کردند تو را (ل + اتبعوا + ک = لام برای تأکید آمده و به معنای قطعاً ترجمه می شود + اتبعوا: فعل ماضی جمع مذکر غایب: آن ها پیروی می کردند + ک: ضمیر مفرد مخاطب).

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ۳. آیه ۵۷ توبه. لَوْ يَجِدُونَ: اگر می یافتند (فعل مضارع جمع مذکر غایب است که به صورت ماضی ترجمه می شود چون با لو به کار رفته است) / مَلْجَأًا: پناهگاه / أَوْ مَغَارَاتٍ: یا غارها (کلمه جمع است) / أَوْ مُدْخَلًا: یا دهلیز و سوراخ و نقب / لَوْلَوْ أَلَيْهِ: بر می گشتند به سوی آن (لولوا: از ریشه ولی به معنای برگشتن) / وَهُمْ يَجْمَحُونَ: در حالی که شتابان می رفتند (فعل جمع).

پاسخ سوالات
سال ۱۳۹۷

پاسخ سؤال ۴۶:

گزینه ب. آیه ۶۵ الأنفال.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ.

پاسخ سؤال ۴۷:

گزینه د. آیه ۴۲ الأنفال.

وَأَوْ: و اگر / تَوَاعَدْتُمْ: شما وعده گذاشته بودید (فعل ماضی جمع مذکر مخاطب) / لَأَخْتَلِفْتُمْ: قطعاً اختلاف می کردید (فعل ماضی جمع مذکر مخاطب) / فِي الْمِيعَادِ: در وعده گاه.

پاسخ سؤال ۴۸:

گزینه الف. آیه ۵۶ الأنفال.

الَّذِينَ: کسانی که / عَاهَدْتُمْ: عهد گرفتی (فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب) / مِنْهُمْ: از ایشان / ثُمَّ: سپس / يَنْقُضُونَ: می شکنند (فعل مضارع جمع مذکر غایب) / عَاهَدَهُمْ: پیمان نشان (مفعول به) / فِي كُلِّ مَرَّةٍ: هر بار / وَهُمْ: و ایشان / لَا يَتَّقُونَ: پروا نمی کنند (فعل مضارع جمع مذکر غایب) (لا نفی).

پاسخ سؤال ۴۹:

گزینه ب. آیه ۲۵ التوبه.

وَصَاقَتْ: و تنگ شد / عَلَيَّكُمْ: بر شما / الْأَرْضُ: زمین / بِمَا رَحَبَتْ: با همه وسعت و فراخی.

پاسخ سؤال ۵۰:

گزینه ج. آیه ۴۷ التوبه.

وَلَا وُضِعُوا: و به سرعت راه افتادند / خِلَالَكُمْ: میان شما / يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ: فتنه را برای شما می خواهند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ